

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí 3. apríla 2013 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **V. B.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. marca 2013, sp. zn. 6Ntc 4/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **V. B. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Trnave na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave z 22. marca 2013, sp. zn. 2KPt 31/13, uznesením z 22. marca 2013, sp. zn. 6Ntc 4/2013, podľa § 15 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) vzal vyžiadanú osobu **V. B.**, nar. **X.**, trvale bytom **T.**, prechodne bytom **S.**, občianku Slovenskej republiky, do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu Obvodného súdu pre Prahu 1, Česká republika zo dňa 31. januára 2013, sp. zn. 5T 63/2009, vydaného na účely výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky z dôvodu spáchania trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 217 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona Českej republiky a trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona Českej republiky. Väzba začala plynúť dňom 21. marca 2013 od 09.15 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Leopoldove.

Proti tomuto uzneseniu vyžiadaná osoba **V. B.** zahlásila do zápisnice o jej výsluchu sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom obhajkyne namietala nezákonnosť napadnutého uznesenia. Poukazovala na to, že pri rozhodovaní o predbežnej väzbe nebol zabezpečený originál európskeho zatýkacieho rozkazu. Nakoľko je jej pobyt známy, nie je potrebné zabezpečovať jej prítomnosť na území Slovenskej

republiky predbežnou väzbou. Namietala, že v rozhodnutí o predbežnej väzbe chýbal opis skutku tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 15 ods. 2 zákona o EZR, a preto toto rozhodnutie považuje za nezákonné. Vzhľadom k tomu navrhla, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a prepustil ju na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby V. B. nie je dôvodná.

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že 31. januára 2013 bol pod sp. zn. 5T 63/2009 vydaný európsky zatýkací rozkaz Obvodným súdom pre Prahu 1 v Českej republike na štátnu občianku Slovenskej republiky V. B., a to za účelom výkonu trestu v trvaní 3 roky pre trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 217 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona Českej republiky a trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona Českej republiky na tom skutkovom základe, že

1/ spoločne s už právoplatne odsúdenými H. L., nar. X., I. L., nar. X., I. L., nar. X. a ml. M. B., nar. X., dňa 31. decembra 2008 v čase od 23.30 hod. do 23.45 hod. v P., ulica K., sa po predchádzajúcej dohode vmiesili do skupiny okoloidúcich turistov, natlačili sa na nich a pred domom č. X. obžalovaný L. spoločne s maloletou M. B., ktorá je dcérou V. B. a v tej dobe bola na úteku z výchovného ústavu, sa z ľavej strany natlačili na neztotožnenú poškodenú, pričom V. B. a H. L. sa na poškodenú natlačili z pravej strany, následne na to I. L. strhla poškodenú z pravého ramena batoh červenej farby zn. Boldy Sport, podľa odborného vyjadrenia v cene 80 Kč s obsahom 6 prskaviek v krabičke v cene 20 Kč, leskom na pery v cene 20 Kč, ceruzkou na obočie v cene 10 Kč, všetko spolu v cene 130 Kč, pričom ostatní, vrátane samostatne stíhaných osôb, jej robili tzv. stenu, kryli jej konanie svojimi telami, tlačili sa na poškodenú, spojili sa za jej chrbtom, aby tak úmyselne zabránili prípadnému prenasledovaniu I. L. neztotožnenou poškodenou, ktorá si tohto konania povšimla, avšak nepodarilo sa ju stotožniť, lebo zmizla v dave, v priebehu celého konania sa všetci obžalovaní navzájom dohadovali slovne i posunkami, boli však sledovaní Políciou Českej republiky a pri zadržaní sa I. L. snažila z miesta utiecť a pritom odhalila odcudzený batoh, pričom konanie všetkých bolo monitorované kamerovým systémom,

2/ obžalovaná V. B. sama hoci vedela, že jej dcéra ml. M... B., nar. X., bola umiestnená do výchovného ústavu pre mladistvých a bola na úteku, na jej popud a s jej vedomím sa dcéra ml. M... B. podieľala na trestnej činnosti dňa 31. januára 2008 v nočných hodinách v P., ulica K. so svojou matkou – obžalovanou V. B. a už právoplatne odsúdenými H. L., I. L. a I. L., keď robila tzv. stenu I. L. pri páchaní trestnej činnosti popísanej pod bodom 1/, pričom tohto konania sa dopustila, hoci bola rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 5 z 5. februára 2008, sp. zn. 19T 98/2007, právoplatným 5. februára 2008, odsúdená za trestný čin ohrozovania výchovy mládeže podľa § 217 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky.

V. B. bola zadržaná 21. marca 2013 o 09.15 hod. v Seliciach príslušníkmi Policajného zboru v Šali (č.l. 11-12) a 22. marca 2013 podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave na Krajský súd v Trnave návrh na jej vzatie do predbežnej väzby (č.l. 2-3). Na podklade tohto návrhu rozhodol predseda senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu menovanej (č.l. 17-18) o jej vzatí do predbežnej väzby.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby, alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie,

aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 5 zákona o EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd, pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby V. B. do predbežnej väzby, postupoval v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o námietku ohľadom nezabezpečenia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu najvyšší súd poukazuje ustanovenie § 15 ods. 1 zákona o EZR, podľa ktorého účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje. V predmetnej veci sa nachádza fotokópia európskeho zatýkacieho rozkazu na č.l. 4-10 trestného spisu, na podklade ktorej bolo možné rozhodnúť o predbežnej väzbe vyžiadanej osoby.

V súvislosti s námietkou vyžiadanej osoby týkajúcej sa obsahu uznesenia najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 15 ods. 2 zákona o EZR, podľa ktorého sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby, alebo ju prepustiť na slobodu. V uvedenom ustanovení zákon nevymedzuje, aké náležitosti musí rozhodnutie o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby obsahovať. Absencia opisu skutku teda nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia o predbežnej väzbe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť vyžiadanej osoby V. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. apríla 2013

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová